

ترجمه انگلیسی این مقاله نیز با عنوان:

In the Search of Shiraz entry ,investigation of changes happened in Shiraz entry - Qur'an gate - landscape from Pre-Qajar period to date

در همین شماره مجله به چاپ رسیده است.

مقاله پژوهشی

در جستجوی ورودی شیراز

بودسی تغییرات منظر ورودی شهر شیراز - دروازه قرآن - از پیش از قاجار تا امروز*

سیما خلیلیان**

کارشناس ارشد معماری منظر، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)، قزوین، ایران.

مهندی زندیه

دانشیار گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)، قزوین، ایران.

آیدا آل‌هاشمی

استادیار، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)، قزوین، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۶/۲۵ تاریخ قرارگیری روی سایت: ۱۴۰۰/۰۱/۱۰

چکیده | امروز ورودی شیراز از سمت اصفهان را «تنگ الله‌اکبر» و «دروازه قرآن» مشخص می‌کنند. در طول زمان و دوره‌های مختلف مؤلفه‌های متعددی این ورودی طبیعی را تعریف کرده، به آن افزوده یا کاسته و هویت ورودی بودن این محدوده برای شیراز را تحول کرده است. این نوشتار به دنبال پاسخ به این سؤال است که کدام مؤلفه در تعریف ورودی شیراز به صورت تاریخی مانایی داشته و مؤلفه ماهوی شکل دهنده به منظر ورودی شهر شیراز است؟ به منظور پاسخ به این سؤال، نوشتار با شیوه تفسیری-تاریخی، مؤلفه‌های مختلف شکل دهنده به منظر ورودی شیراز در بیش از یک قرن اخیر را با توجه به بستر تغییرات اجتماعی، سیاسی و فرهنگی هر دوره تحلیل می‌کند. نوشتار به صورت مشخص تغییرات منظرین رخداده در این محدوده را در پنج دوره زمانی آل‌بوبیه تا قاجار، پهلوی اول، پهلوی دوم و جمهوری اسلامی مورد بررسی قرار می‌دهد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد دروازه قرآن در کنار دو مؤلفه دره و کوه‌های اطراف ورودی به لحاظ عینی و ذهنی در دوره‌های تاریخی مختلف در شکل دادن به منظر و هویت ورودی شیراز نقش مهمی داشته‌اند. این مانا بودن به صورت پویا و همگام با تغییرات و نیازهای زمانه دستخوش تغییرات شده اما هیچ‌گاه از بار منظرین این مؤلفه‌ها در تعریف ورودی شهر شیراز کاسته نشده است. با وجود پس از انقلاب اسلامی هویت تاریخی و طبیعی این محدوده به عنوان ورودی شهر شیراز دچار اغتشاش شده است. نتایج نشان می‌دهد عدم هماهنگ‌سازی این مؤلفه‌ها با تغییرات زمان و عدم توجه به اهمیت ماهوی این مؤلفه‌ها در تعریف هویت ورودی شهر، زمینه حذف، تخریب و یا به حاشیه رانده شدن این مؤلفه‌ها را فراهم و نقش آن‌ها در تعریف ورودی شهر شیراز را مخدوش ساخته است.

واژگان کلیدی | تنگ الله‌اکبر، دروازه قرآن، ورودی شیراز، منظر ورودی شهر.

مقدمه | در فروردین ۱۳۹۸ سیلاپ ناگهانی در محدوده دروازه قرآن شهر شیراز به جان باختن ۲۲ نفر منجر شد. اتفاقی که در مؤلفه‌های شکل دهنده به منظر در ورودی شهر شیراز بپردازند. نتایج این نوشتار مشخصاً به شناخت پتانسیلهای موجود و نهفته در ساماندهی مجدد محدوده ورودی شهر شیراز یاری می‌رساند تا با شناخت دقیق از مؤلفه‌هایی که به صورت تاریخی منظر عینی و ذهنی ورودی شیراز را تعریف می‌کنند، مداخله در

مقدمه | در فروردین ۱۳۹۸ سیلاپ ناگهانی در محدوده دروازه قرآن شهر شیراز به جان باختن ۲۲ نفر منجر شد. اتفاقی که بار دیگر توجهات را به رویکردهای ساماندهی ورودی شهرها بهویژه در شهر شیراز معطوف کرد. رویکرد انتقادی به تغییرات رخداده در ورودی شهر شیراز که درنهایت به فاجعه ۵ فروردین ۱۳۹۸ انجامید، نویسنده‌گان را بر آن داشت تا به منظور شناسایی

نویسنده مسئول: sima.khalilian23@gmail.com ، ۰۹۳۶۰۴۷۵۶۰۰

و منصوری، ۱۳۹۷) و گروهی دیگر از مطالعات به بررسی فضاهای ورودی شهرها و شناخت عوامل نابسامانی این عرصه‌ها پرداخته‌اند (خطیبی و تربت اصفهانی، ۱۳۹۳). گروهی از مطالعات نیز به شناسایی دلایل ناکارآمدی ورودی شهرهای امروزی می‌پردازند (قوام‌پور، ۱۳۸۹). برخی پژوهش‌ها نیز به دنبال تعاریف و مفاهیم مرتبط با پیداً ورودی، در جستجوی راهبردهایی ادارکی-بصری در راستای این کیفیات هستند (دانشپور و ماستیانی، ۱۳۹۳). در گروهی دیگر بر دستیابی اصول الزام در طراحی نمادهای ورودی شهرها و ارزیابی کیفیت نماد ورودی تأکید شده است (براتی و نجفی تروجنی، ۱۳۹۵). در گروهی دیگر از پژوهش‌ها سعی بر تفسیر ماهیت فضای ورودی با توجه به ویژگی‌های فرمی، عملکردی و معنایی و تقسیم‌بندی فضای ورودی به سه حوزه نیمه‌مستقل خارجی، مستقل میانی و نیمه‌مستقل داخلی پرداخته شده است (ارجمند و جلیلی‌پور، ۱۳۹۶). در پژوهش‌های اخیر غربی پیداً ورودی شهرها با تکیه بر اصل پویابودن شهر و اینکه شهرها همیشه ناتمام بوده، در تلاش مستمر برای بهبود هستند و به مرور زمان با توجه به کاربران آن‌ها تکمیل می‌شوند (de las Rivas Sanz & Sardá, 2014). بحث ورود به شهرها در مطالعات شهری از وجود مختلفی مورد بررسی قرار می‌گیرد. از منظر ارتباط با ساختار شهر و تعامل با ساکنان (بحرینی و علی طالب بابلی، ۱۳۸۲)، بحث ورود به شهرها از منظر مشکلات ترافیکی (Adnan, 2007)، از منظر ساماندهی سکونت‌های غیررسمی و تعاملات اجتماعی (Uzun & Simsek, 2015) و از منظر دیوار و دروازه ورودی شهر (Yadin, 1958; Vandorpe, 1995; Flinchbaugh, 1996; Miron & Formoso, 2010). منظر اقتصادی (Flinchbaugh, 1996; Miron & Formoso, 2010) اما بحث تداوم تاریخی در مؤلفه‌های شکل‌دهنده به منظر ورودی کمتر مورد توجه بوده است. و اصولاً در مطالعات منظر کمتر پرداخته شده است. ورودی شیراز و دروازه قرآن نیز موضوع پژوهش‌هایی در سال‌های اخیر بوده‌اند. در گروهی به بررسی مؤلفه‌های تصویر ذهنی ارزیابانه شهر وندان از محدوده دروازه قرآن شیراز که شامل منطقه‌ای وسیع از ویژگی‌های تاریخی، طبیعی، خاطره‌ای و اجتماعی است پرداخته شده است (فیضی و اسدپور، ۱۳۹۲). در آخرین پژوهش تا به امروز دروازه قرآن شیراز به عنوان یکی از نمونه‌های شاخص که دارای مؤلفه‌های مختلف فضایی و ادارکی در ابعاد گوناگون و همچنین یک فضای شهری با سطح کنش‌گری بالا و فعالیت‌های متنوع است، انتخاب و مورد تحلیل جامع الگوهای رفتاری قرار گرفته است (جوانمردی، سجادی، شبانی و دعایی، ۱۳۹۹). در پژوهش حاضر با تمرکز بر نمونه موردی ورودی شهر شیراز سعی شده است با بررسی و قیاس تغییرات ورودی شهر شیراز از گذشته تاکنون در دوره‌های مختلف زمانی، به تحلیل این تغییرات در بستر تغییرات طبیعی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی هر دوره پرداخته و مؤلفه‌های شکل‌دهنده به منظر ورودی شهر شیراز را طبقه‌بندی کند.

ساماندهی این محدوده متناسب با ماهیت تاریخی و فرهنگی آن صورت گیرد. ورودی یک شهر، امکان اتصال دو گستره طبیعی و مصنوع را میسر می‌سازد. این مادی ورودی، عرصه‌های فضایی هستند که به صورت مفصل، امکان برقراری ارتباط و ایجاد تعامل مناسب میان فضای بیرون شهر و درون شهر را برقرار می‌کنند. اگرچه ماهیت این عرصه فضایی تا حد قابل توجهی تحت تاثیر مؤلفه‌های ماهوی فضای بیرون شهر و درون شهر است، لیکن از هویت ویژه و خاصی بخود را دارد (جوهری، پور جعفر، مثنوی و رنجبر، ۱۳۹۱). دروازه یک مکان در دید نخست مدخلی است که امکان حضور در آن محیط را فراهم می‌سازد و امکان حرکت در مراحل بعد را فراهم می‌آورد. معمولاً به هنگام ورود به یک فضای بسیار امکان‌ها، گزینه‌ها و جذابیت‌های آن را شناسایی می‌کنیم و به این ترتیب، درباره حرکت بعدی خود در مکان مزبور، تصمیم می‌گیریم (کرمونا و تیزدل، ۱۳۹۰). بررسی سیر و تحول ورودی شهرها از گذشته تا به امروز مبین تحولات اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و فن‌آوری است که با گذشت زمان الگوهای زیستی جوامع را در سکونتگاه‌های هر سرزمین تحت تأثیر قرار داده است. این اتفاقی است که در شهر شیراز نیز به صورت ویژه روند تغییرات و مداخلات در ورودی شهر را تعیین کرده است. این نوشتار تلاش می‌کند تصویری ملموس از مؤلفه‌های منظر شکل‌دهنده به ورودی شهر شیراز در هر دوره زمانی نشان دهد و ارتباط این تغییرات را با سایر متغیرها بسنجد و درنهایت مؤلفه‌هایی با مانایی بیشتر که به صورت ماهوی درک ورود به شهر شیراز را شکل داده و مؤلفه‌هایی که به صورت گذرا به عنوان مؤلفه‌های افزوده به منظر ورودی شهر شیراز شده‌اند و یا هویت ورودی بودن این محدوده را مغشوش کرده‌اند، بیابد. مقاله به صورت قیاسی تغییرات را در پنج دوره زمانی پیش از قاجار، قاجار، پهلوی اول، پهلوی دوم و بعد از انقلاب اسلامی (دهه ۶۰ و ۷۰، دهه ۸۰ و دهه ۹۰) مورد بررسی قرار می‌دهد. به صورت همزمان تغییرات در میزان بارندگی، پوشش گیاهی، جمعیت، میزان مسافر ورودی به شهر و میزان ساخت و ساز در شهر شیراز به عنوان متغیرهای وابسته و مؤثر در تغییرات منظر ورودی شهر در این بازه‌های زمانی موردنبررسی قرار گرفته و تأثیرات آن‌ها در تغییرات منظر ورودی شهر مورد سنجش قرار می‌گیرد.

پیشینهٔ پژوهش

منظر ورودی شهرها در پژوهش‌های مختلف مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. در این میان بخشی از پژوهش‌ها به بررسی و تحلیل مؤلفه‌های کالبدی شکل‌دهنده به ورودی شهرها پرداخته‌اند (جوهری و همکاران، ۱۳۹۱). در گروهی دیگر به بررسی شرایط نامطلوب ورودی شهرها و اثرات منفی آن به ساکنین پرداخته شده است (عبدالله دخت، ۱۳۹۵). گروهی در صدد تفهیم معیارهای منظرین ورودی شهرهای معاصر (باقری

ورودخانه را در تعیین محل ورودی شهرهای قدیم نمی‌توان نادیده گرفت. این عوامل طبیعی دسترسی به شهر را محدود به نقاطی خاص می‌کردند. نمونه بارز آن بنای دروازه قرآن شیراز است (باقری و منصوری، ۱۳۹۷). در کنار این، ورودی‌ها به عنوان لبه‌های شهری دارای پتانسیل طبیعی قابل توجهی هستند که در پیوند با زیرساخت‌های سبز شهری امکان پیوند با بستر طبیعی را فراهم ساخته و عدم توجه به لایه‌های طبیعی در عرصه‌های ورود به شهر منجر به قطع ارتباط شهر با طبیعت بکر شده و علاوه بر مشکلات زیستمحیطی، منجر به مشاهدات میدانی، از طریق حضور در فضاهای مختلف این مکان از بین رفتن زیرساخت‌های طبیعی در شهرهای معاصر می‌شود (ازبین رفتن زیرساخت‌های طبیعی در شهرهای معاصر می‌شود) (Tyrvainen & Miettinen, 2000).

مرزی ورود به شهر، مهم‌ترین نشانه انسان‌ساز در سلسله‌مراتب ورود به شهر است (سعیدی، حبیبی و شیعه، ۱۳۹۶). بافت کالبدی و ساختار مکانی-فضایی شهرها یکی از مهم‌ترین ابعاد هویتی شهرها را شکل می‌دهد زیرا شکل‌گیری بافت هویتی شهری متأثر از اندیشه‌ها، باورها، فعالیت‌ها و سطح فرهنگ جامعه است. در شیراز برهم‌نهش بستر طبیعی ورود و مرز انسان‌ساز ورود به شهر (دوازه) به تعریفی قوی و هدفمند از ورودی برای شهر شیراز انجامیده است. اتفاقی که در دوره‌های مختلف تاریخی با وجود تغییرات متعدد در منظر ورودی همچنان باقدرت حس ورود به شیراز را در ابعاد مختلف فراهم می‌سازد.

ورودی شهر شیراز، منظری در حال تغییر

در تعریف ورودی شهر شیراز مؤلفه‌های منظر طبیعی و انسان‌ساز در کنار یکدیگر نقش بازی می‌کنند. مؤلفه‌هایی که با وجوده مختلف عینی و ذهنی، منظر ورودی شیراز را در دوره‌های مختلف تجسم بخشیده‌اند. این مؤلفه‌ها که در طول تاریخ دچار دگرگونی شده‌اند محصول این تغییرات در پیوند با پدیده ورود به شهر از یکسو و در پیوند با تغییرات در حوزه‌های پیوسته طبیعی و اجتماعی در مقیاسی فراتر، نتایجی گاه جانعه‌آمیز به همراه داشته است.

ورودی شیراز پیش از دوران قاجار: دروازه قرآن و آغاز ماجرا

در سده چهارم و پنجم هجری قمری سلسله آل بویه فارس، شیراز را به پایتختی برگزیدند. شکل‌گیری ساختار اصلی شهر را مربوط به همین دوره می‌دانند. دروازه قرآن نیز یکی از دروازه‌های به جای مانده از سلسله آل بویه در شیراز است. این دروازه برای اولین بار در زمان عضد الدوله دیلمی ساخته شد (معینی، عباسی و آقایی، ۱۳۹۰). کهن‌ترین تصاویر موجود از دروازه قرآن شیراز، تصویری است متعلق به «آندره دولیه دلن» به سال ۱۶۶۴ میلادی که از محور شمالی شهر از تنگ الله‌اکبر آغاز و به پل

روش پژوهش

این پژوهش از نوع ترکیبی کمی و کیفی بوده و با بهره‌گیری از شیوه پژوهش تفسیری-تاریخی، به صورت سیستماتیک سیر و تحول منظر ورودی شهر شیراز از دوره آل بویه تا امروز را مورد بررسی قرار می‌دهد. این مقاله به صورت مشخص از اسناد تطبیقی کرونولوژیکال شامل ابزارهای تحلیل تصویری (نقشه‌های قیاسی و تایم‌لاین چندلایه) و داده‌های آماری در تحلیل تغییرات منظر بهره برده است. روش جمع‌آوری اطلاعات کتابخانه‌ای و مشاهدات میدانی، از طریق حضور در فضاهای مختلف این مکان در طول مدت بیش از شش ماه است.

ورودی شهر شیراز

ورودی شهر شیراز با دروازه قرآن در ذهن‌ها شناخته می‌شود. دروازه قرآن در شمال شرقی شهر شیراز در تنگ الله‌اکبر^۱ میان کوه چهل مقام و کوه باباکوهی در مسیر شیراز به سمت شهر اصفهان، واقع شده و به عنوان ورودی شهر شیراز شناخته می‌شود. به این ترتیب ورود به شهر شیراز، به عنوان مهم‌ترین سکانس جداسدن از بستر طبیعت و ورود به بستر انسان‌ساز شهر با بستر طبیعی ویژه و مداخلات انسان‌ساز مورد شناسایی قرار می‌گرفته است. لیکن امروزه همانند بسیاری دیگر از شهرهای کشور با توجه به گسترش شهر و شهرنشینی و عدم توجه به منظر و هویت ورودی شهرها در طرح‌های شهری، ورودی اکثر شهرهای جدید بدون توجه به وجوده عینی و ذهنی شکل دهنده به ورودی شهر به صورت تاریخی مورد مداخلات اغتشاش برانگیز در منظر قرار گرفته است. در گذشته، برای ورود به شهرها پس از مدت‌ها گذر از میان بیابان یا کوهستان، با رسیدن به مزارع و باغات اطراف شهر، احساس نزدیک شدن به یک مجتمع زیستی در مسافرین ایجاد می‌شد، به طوری که با عبور از میان این فضاهای رسیدن به یک دروازه این حس تکمیل می‌شد. ورود به شهر یک روند سریع و لحظه‌ای نبود، بلکه پدیده ورود، به صورت تدریجی و سلسله‌مراتی از مناظر بکر بیرون شهر به مناظر شهری شکل می‌گرفت (جوهری و همکاران، ۱۳۹۱؛ باقری و منصوری، ۱۳۹۷). با این وجود، ایجاد حس حضور در شهر، یکی از مهم‌ترین کارکردهای ورودی است. در شهرنشینی ایرانی حصارهای منظم، باروها و دروازه‌ها، قلمرو شهر را برای ورود به شهر تعیین می‌کردند. کشاورزی و نیز حضور پارهای از کنش‌های حاشیه شهری تا حد زیادی وارد شونده را پیش از مشاهده دروازه و حصار شهر به نزدیک شدن به شهر آگاه می‌ساخت (ماهان و منصوری، ۱۳۹۶). پتانسیل‌های طبیعی در تعریف سلسله‌مراتب ورود و مهم‌تر از آن حس رسیدن و حضور در شهر اهمیت پیدا می‌کنند. عواملی نظیر موقعیت طبیعی، شکل زمین و ویژگی‌های توپوگرافی نظیر کوه، دره

قرآن نفیس به خط ثلث (سلطان ابراهیم بن شاهrix تیموری) در آن جای دادند. در این دوره مدخل ورودی به دروازه را عرضی تر کردند تا رفت و آمد راحت‌تر انجام شود. در این دوره روزهای اول هرماه، مردم شیراز از زیر طاق قرآن عبور می‌کردند و به فرمان کریم‌خان زند، دو قرآن بالای دروازه قرار داده شده بود تا مردم با عبور از زیر آن از بلایا و خطرها بیمه باشند (بهروزی، ۱۳۴۹؛ خرمایی، ۱۳۴۴). این رسم تا چهل سال پیش نیز انجام می‌شد (جدول ۱). در سفرنامه «توماس هربرت» انگلیسی نوشته است: «از شیراز به سمت پرسپولیس سفر کردیم نخست از آن آبراهه معروف شیراز به تنگ دالون است عبور کردیم. لوله‌ها که بر پایه‌ها استوار است از کوه به کوه گذشته به شیراز می‌رسد. این کوه را هندی‌ها اکبر تنگی و ایرانی‌ها تنگ الله‌اکبر نامند که هر دو به یک معنی است. از آجا آب به اغلب باغ‌های خوش‌منظر رسانده می‌شود» (افسری، ۱۳۵۳). «سر رابر کپورتر» سیاح انگلیسی در سفرنامه خود به شیراز (۱۸۱۹-۱۸۲۰) در مورد تنگ الله‌اکبر نوشته است: «شهر در نظر ما ظاهر شد شهر در جلگه وسیعی نزدیک دانه ارتفاعاتی که از آن سرازیر می‌شویم قرار دارد. شهر به نظر وسیع می‌رسد. شیراز ممکن است همان شهری باشد که بطلمیوس در جغرافیای خود آن را کورا^۱ نامیده است». موقع ورود کپورتر به شیراز فاصله بین تنگ الله‌اکبر و دیوار شهر تقریباً از درختان سرو و چناری که در قدیم این منطقه را سرسیز کرده بود خالی بوده است (همان). کریم‌خان در دوران حکومت خود در شیراز اقدامات فاخری جهت عمران و آبادانی این شهر انجام داد. از جمله بنایی که در این محدوده ساخته شد می‌توان به آرامگاه شاه شجاع اشاره کرد (آرامگاه موجود امروز در سال ۱۳۳۸ هجری شمسی بازسازی شد^۲)؛ و دیگری عمارت هفت‌تنان است که باعی مصفا در دامنه کوه چهل مقام است (جباری، ۱۳۷۹). می‌توان بیان کرد جمعیت شیراز در دوره کریم‌خان زند تا ۵۰ هزار نفر رسیده است (افسری، ۱۳۵۳).

وروی شیراز در دوران قاجار: دروازه قرآن ماهیتی ماندگار، فرمی متغیر

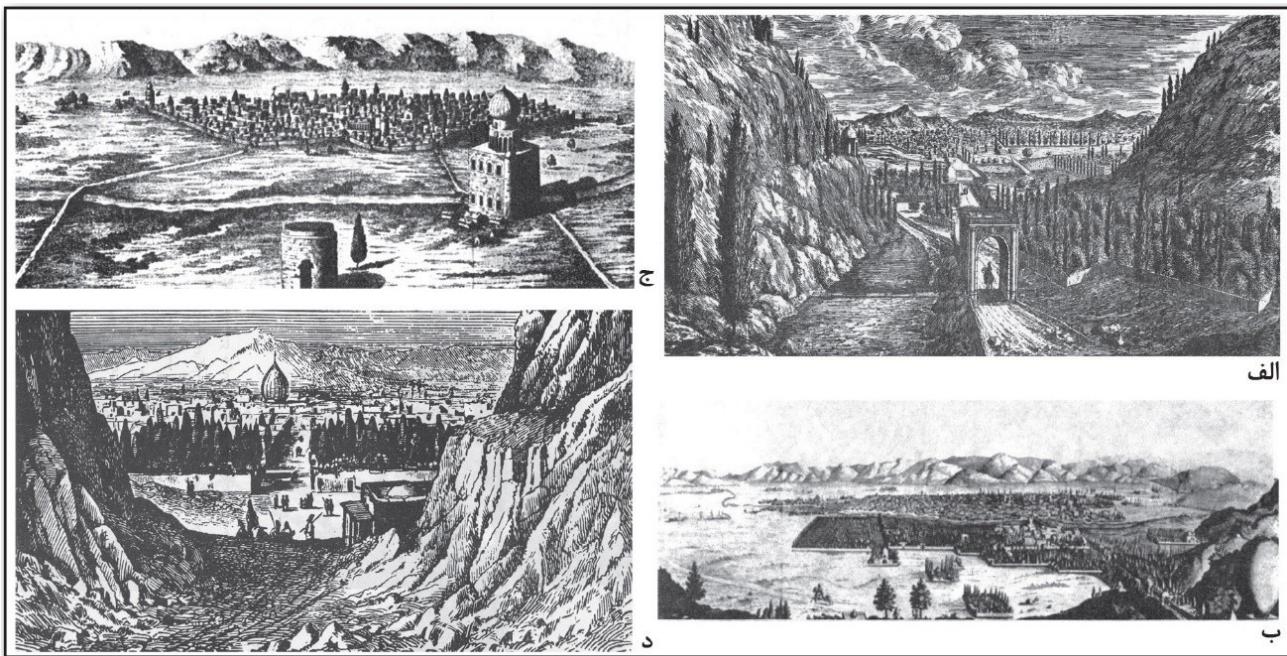
تحول کالبدی در شهر در دوره قاجار نسبت به دوره قبل ناچیز بوده و کاربری‌های شهری همچنان بر محور زند و بازار شهر متتمرکز بوده است. در ابتدای قرن اخیر شیراز همچون سایر شهرهای کشور تحت تأثیر فرایند نوگرایی قرار گرفت. وسعت و جمعیت آن تا اواخر دوره قاجار تقریباً ثابت بود و تغییر چندانی نکرد (همان). در زلزله‌ای به تاریخ بیست و هفتم شهر شوال ۱۲۳۹ هجری قریب به ۱۲۳۰ جان خود را از دست دادند و دروازه قرآن به طور کامل فرو ریخت (همان). پس از زمین‌لرزه به وسیله محمد زکی خان نوری مجدداً بازسازی شد (جدول ۲). مدام دیو لا فوا در سال ۱۸۸۱ در مورد تنگ الله‌اکبر چنین می‌نویسد: «به تنگه‌ای رسیدیم که موسم است به تنگ الله‌اکبر. این معب

رودخانه خشک منتهی می‌شود و نشان‌دهنده انبوهی از درختان سرو در رهمنیده است. «شاردن» فرانسوی که در سال ۱۶۷۴ میلادی از شیراز دیدن کرده است، در تصویر خود به انبوهی از درختان در پیرامون محور شمالی اشاره دارد. «کرنلیس د بروین» جهانگرد مشهور هلندی نیز در سال ۱۷۰۴ میلادی راهی شیراز شده و در تصویری ضمن اشاره به دروازه قرآن و مسیر مستقیم منتهی به شهر، مجموعه باغ‌های اطراف این محور را مورد توجه قرار می‌دهد. «نیبور» که در سال ۱۷۶۵ میلادی به شیراز سفر کرده نیز تصویری از این بخش از شیراز ترسیم کرده است. در تصویر او که پس از زمامداری صفویه ترسیم شده، دیگر از آن سرسیز نشانی نیست. این موضوع به سبب این است که پس از حمله افغان‌ها به ایران و سقوط صفویه در سال ۱۷۲۲ میلادی، سپاه افغان در سال ۱۷۲۳ شیراز را در نور دید (صادقت کیش، ۱۳۸۳؛ اسدپور، ۱۳۸۶؛ فیضی و اسدپور، ۱۳۹۲)؛ و آخرین تصویر موجود از شیراز نیز در سال ۱۸۶۰ میلادی توسط «هنریش بروگشن» از سمت شمال و تنگ الله‌اکبر ترسیم شده که دروازه قرآن در آن وجود ندارد. درست مقابل تنگ الله‌اکبر، خیابانی است که در دو سوی آن باغ‌هایی با درختان سرو دیده می‌شود (اسدپور، ۱۳۸۶). چهار تصاویر مورد اشاره در بازه زمانی تقریباً ۲۰۰ ساله ترسیم شده‌اند بهنحوی که سه تصویر نخست تقریباً در طول یک قرن و تصویر آخر نیز در حدود یک قرن بعد ترسیم شده است. از آنجاکه این تصاویر توسط چهار جهانگرد خارجی در چهار زمان مختلف ایجاد شده‌اند، امکان پژوهش در منظر کلان شیراز را فراهم آورده است (تصویر ۱). نکته مهم که در همه تصاویر به چشم می‌خورد توجه به عناصر طبیعی شامل آسمان، پهنه زمین، بافت شهر، رودخانه، درختان و باغ‌ها و کوههای پیش‌زمینه و پس‌زمینه است (فیضی و اسدپور، ۱۳۹۲). با بررسی تصاویر موجود از آن دوره پی‌می‌بریم دروازه ورودی شهر شیراز یک طاق مرتفع کجاوهای داشته که در وسط با مسیر عبوری برای ورود به شهر استفاده می‌شده است. از دیگر آثار دوره دیلمیان در تنگ الله‌اکبر می‌توان به گهواره دید و چاه مرتضی علی اشاره کرد. در این دوره در قله کوه شرقی دروازه قرآن شیراز، سمت چپ تنگ الله‌اکبر است، دلیل ساخته شدن این چهار طاق بر روی قله کوه تأسیس مکانی جهت دیده‌بانی و خبررسانی بوده است^۳. دیگر بنایی که در این دوره ساخته شد چاه مرتضی علی که به چاه مرتاض علی مشهور است سه متر عمق دارد و کنار آن بنایی است که دارای چند اتاق گچی و دو آب‌انبار است. طاق ایوان‌ها کوتاه و هلالی شکل است و روی کاشی کاری آن، آیات و احادیشی نوشته شده است. (بهروزی، ۱۳۴۹)، (جدول ۱). در زمان کریم‌خان زند (۱۱۹۳-۱۱۶۴ ه. ق.) شیراز به عنوان پایتخت برگزیده شد و رونقی دوباره یافت و بر جمعیت آن افزوده شده است. دروازه قرآن که به مرور زمان طاق شکسته و تخریب شده بود در زمان حکومت کریم‌خان زند (۱۱۹۳-۱۱۷۲ ه. ق.) مجدداً بازسازی و در قسمت فوقانی اتاقکی ساختند و دو جلد

در جستجوی ورودی شیراز

جدول ۱. مؤلفه‌های شکل‌دهنده به منظر ورودی شیراز تا پیش از قاجار مأخذ: نگارندگان.

دوره	تصویر	مؤلفه‌های طبیعی شکل‌دهنده به منظر	مؤلفه‌های انسان‌ساز شکل‌دهنده به منظر	مؤلفه
عهد امروز دینی		<ul style="list-style-type: none"> - دره صخره‌ای و خاکی که بین دو کوه سنگی چهل مقام و بابا کوهی قرار داشت. - ردیف درختان انبوه سرو در بخش شمالی پوشش‌های گیاهی مهم منطقه شامل: آویشن، بادام‌کوهی، ریواس، بلوط، ارزن، بن، کنگر، پیاز‌کوهی، گل ارون، گل شقایق، گل ختنی و لاله‌های واژگون و درختان سرو و چنار آلو سیاه و حشی 	<ul style="list-style-type: none"> مسیر خاکی کم عرض (حدود ۳ متر) جهت عبور طاق با دروازه با پوشش ورق فلزی به گفته شاردن به ارتفاع حدودی ۵/۵ متر که تا دوره زنده به نام دروازه «باب نو» خوانده می‌شد. 	مسیر خاکی کم عرض (حدود ۳ متر) جهت عبور طاق با دروازه با پوشش ورق فلزی به گفته شاردن به ارتفاع حدودی ۵/۵ متر که تا دوره زنده به نام دروازه «باب نو» خوانده می‌شد.
عهد امروز دینی	-	-	ساخت گهواره دید ذهنی ساخت چاه مرتاض علی	مؤلفه‌های با بار عینی
بنیان		<ul style="list-style-type: none"> - مسیل در کوه سنگی چهل مقام و بابا کوهی که آب چشممه قنات آب زنگی و آب رکن‌آباد را از داخل تنگ عبور داده و به سمت باغات هدایت می‌کند. - پوشش‌های گیاهی مهم منطقه شامل: آویشن، بادام‌کوهی، ریواس، بلوط، ارزن، بن، کنگر، پیاز‌کوهی، گل ارون، گل شقایق، گل ختنی و لاله‌های واژگون و آلو سیاه و حشی 	<ul style="list-style-type: none"> - ساخت طاق بزرگ آجری با اتاقی بالای آن برای نگهداری قرآن. - ساخت پشت‌بند وزنی برای جلوگیری از ریزش کوه - عریض تر کردن جاده عبوری - ساخت دیوار قطور در سمت دره که مسیر ورود را از دره جدا می‌کند 	ساخت بزرگ آجری با اتاقی بالای آن برای نگهداری قرآن.
بنیان	-	-	ساخت آرامگاه هفت تنان ذهنی ساخت آرامگاه شاه شجاع برای نگهداری قرآن.	مؤلفه‌های با بار عینی

تصویر ۱. الف: آندره دولیه دلنده به سال ۱۶۶۴ میلادی ب: شاردن فرانسوی در سال ۱۶۷۴ میلادی ج: نیبور در سال ۱۷۶۵ میلادی د: هنریش برو گشن ۱۸۶۰ میلادی مأخذ: صداقت کیش، ۱۳۸۳.

(خیابان‌های کریم‌خان زند و لطفعلی‌خان زند) می‌شود که عمود بر محور اولیه بازار و شهر است (نصر، ۱۳۸۳). اولین تغییرات اساسی منظرین در تنگ الله‌اکبر از دوره پهلوی اول با ساخت آرامگاه خواجه‌کرمانی در دل کوه و نابودی دروازه با دینامیت آغاز شد که منجر به تعریض به طبیعت و تغییر فرم طبیعی محدوده گردید (جدول ۳) (همان). دروازه قرآن تا سال ۱۳۱۵ شمسی بر پا بود تا اینکه در طرح توسعه راه شمالی شیراز برای توسعه جاده به دلیل افزایش روزافزون خودروهای موتوری، دهنۀ دروازه برای رفت‌وآمد آن‌ها به‌ویژه کامیون‌ها و اتوبوس‌ها تنگ و خطرناک بود، بنابراین به دستور رضاشاه دروازه را با دینامیت تخریب و قرآن‌های آن را به موزه پارس منتقل کردند (زارع، جعفری و کاراندیش، ۱۳۸۹). پس از خراب‌کردن طاق و برداشتن قرآن اهالی شیراز عادت دیرینه را از کف ندادند اما وقتی که وارد تنگ الله‌اکبر می‌شدند از نبودن قرآنی که باید از زیر آن بگذرند متأسف بودند (بهروزی، ۱۳۴۹).

وروودی شیراز در دوران پهلوی دوم: دروازه قرآن با چهره‌ای دیگر

دورۀ بعدی تغییرات در منظر ورودی شیراز را می‌توان هم‌زمان با

تنگراهی است که می‌توان به‌وسیله آن به دشت شیراز رسید و تا شهر یک کیلومتر فاصله دارد. یک عده از سپاهان نیز در اینجا پاسبانی می‌کنند. در بالاخانه سر در این تنگ نسخه گران‌بهایی از قرآن مجید با دست سلطان ابراهیم پسر شاهزاد است» (همان). به‌این ترتیب منظر محدوده ورودی شیراز در این دوران دستخوش تغییرات جزئی می‌شود و تنها دروازه قرآن با بنای جدیدی که نسبت به نمونه قبلی متفاوت است، جایگزین می‌شود (جدول ۲).

وروودی شیراز در دوران پهلوی اول: آغاز تغییرات

در دوره پهلوی هستۀ اولیه شهر شیراز از شالودۀ شهرسازی سنتی دگرگون شد و از دوران پهلوی اول بیش از صد محلۀ جدید‌الاحداث و یا شهرک‌های جدید در شیراز معاصر به وجود آمده است (خالقی مقدم، ۱۳۹۶). دورۀ اول توسعه شیراز که می‌توان سرآغاز آن را سال ۱۳۰۴ (صادف با آغاز دوره پهلوی) دانست. تا سال ۱۳۳۵ وسعت شیراز به دو برابر وسعت تمام دوران گذشته خود رسید (جدول ۳). جمعیت شهر شیراز به ۱۵۶۵۵۷ افزایش یافت. در دوره پهلوی اول ساختار ستون فقرات شهر به صورت شبکه‌ای پراکنده در جداره عناصر اصلی حرکت (خیابان‌ها) شکل می‌گیرد و شهر دارای دو محور قوی

جدول ۲. مؤلفه‌های شکل‌دهنده به منظر ورودی شیراز در دوران قاجار. مأخذ: نگارندگان.

دوره	تصویر	مؤلفه‌های طبیعی شکل‌دهنده به منظر	مؤلفه‌های انسان‌ساز شکل‌دهنده به منظر	مؤلفه
۱۳۷۰-۱۳۷۵		- کوه سنگی - پوشش‌های گیاهی مهم منطقه شامل: آویشن، بادام‌کوهی، ارزن، بنه، کنگره، پیاز‌کوهی، گل ختنی و لاله‌های واژگون و آلو سیاه و حشی	- عریض تر کردن مسیر عبوری - بازسازی دروازه قرآن: طاق آجری مرمت شده و دو اتاق در طرفین آن جهت نگهبانی و استراحت مسافرین اضافه گشت. - تخریب دیواره قطور سمت دره (سمت چپ تصویر) به علت زلزله - حذف برخی از گیاهان موجود در مسیر عبوری و در دامنه کوه	مؤلفه‌های با بار عینی
۱۳۷۵-۱۳۸۰		- نصب نقش بر جسته رستم در تنگ الله‌اکبر بر روی کوه بابا کوهی - فاخرتر شدن محل نگهداری قرآن در بالای دروازه و قرارگیری نسخه نفیس قرآن در آن	- مسیل تنگ الله‌اکبر	مؤلفه‌های با بار ذهنی

جدول ۳. مؤلفه‌های شکل‌دهنده به منظر ورودی شیراز در دوران پهلوی اول. مأخذ: نگارندگان.

دوره	مؤلفه‌های طبیعی شکل‌دهنده به منظر	مؤلفه‌های انسان‌ساز شکل‌دهنده به منظر	تغيرات نسبت به دورۀ قبل	مؤلفه
۱۳۸۰-۱۳۸۵	- کوه باباکوهی و چهل مقام - مسیل تنگ الله‌اکبر - پوشش‌های گیاهی مهم منطقه شامل: آویشن، بادام‌کوهی، ارزن، بنه، پیاز‌کوهی، گل ختنی و آلو سیاه و حشی	- ساخت مقبره خواجه‌کرمانی - بازسازی آرامگاه شاه شجاع - شروع ساخت شهرک‌های مسکونی	- تخریب کامل دروازه قرآن با دینامیت - توسط شهرداری به علت تنگ بودن دهانه برای رفت‌وآمد خودروها	مؤلفه‌های با بار عینی

برای قرآن ساخته می‌شود. همچنین راه ورودی به شیراز همچنان به صورت راهی باریک و محدود به گذشتن از زیر دروازه قرآن می‌شد، در عین حال مداخلات انسان‌ساز به توسعه محدوده‌های مسکونی پیش‌ورودی و استقرار کاربری‌های تجاری و مسکونی در محدوده ورودی، منظر ورودی شهر را دچار تحول کرد. این تحولات باعث ازین‌رفتن بسیاری از پوشش گیاهی منطقه شد که به صورت خلاصه مؤلفه‌های منظرساز و تغییرات رخداده در آن‌ها در **جدول ۴** آمده است.

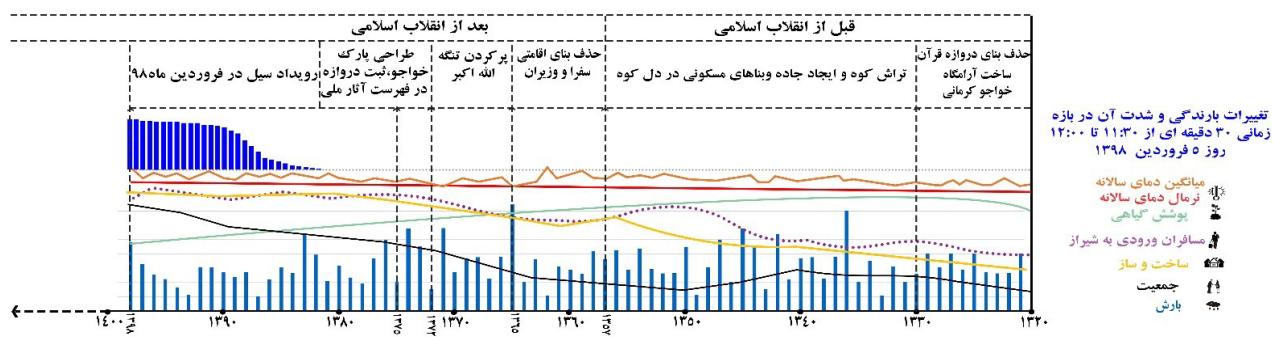
ورودی شیراز در دوران انقلاب اسلامی: تغییرات بنیادی، دروازه قرآن نمادی رو به افول

بیشترین تحولات در منظر ورودی شیراز مربوط به بعد از انقلاب اسلامی است. این دوران همزمان با تغییرات مهم سیاسی، شهری، اجتماعی و در عین حال اقلیمی در شیراز بوده و تغییرات قابل توجهی در مؤلفه‌های شکل‌دهنده به ورودی شهر شیراز در این زمان قابل مشاهده و پیگیری است (**تصویر ۲**). در این زمان این شهر با رشد جمعیت قابل توجه مواجه بوده و جمعیت شهر بین سال‌های ۱۳۵۸ تا ۱۳۹۸ رشد ۸۰ درصدی را شاهد بوده و از ۳۵۰ هزار نفر به ۱,۰۶۹ میلیون نفر رسیده است که در پنج سال اخیر حدود ۳۰۰ هزار نفر رشد داشته است. مسافرین ورودی از یک‌میلیون و دویست هزار نفر به یازده میلیون و پانصد هزار نفر رسیده است (**سالنامه آماری شهر شیراز**، ۱۳۸۹). در این دوران روند توسعه شهر شتاب گرفت و طرح جامع جدید شهر در سال ۱۳۸۸ توسط مهندسین مشاور شهر و خانه تهیه شد. ساخت و سازها نیز حدود ۸۰ درصد افزایش داشته است. در کنار این میزان بارندگی و تغییرات اقلیمی در محدوده شیراز همزمان با توسعه شهری بر منظر طبیعی شهر تأثیر فراوان گذاشته و منظر ورودی شهر را نیز دگرگون ساخته است. مقایسه نقشه محدوده‌های ساخت و ساز و اراضی کشاورزی و کشاورزی در محدوده ورودی شهر شیراز (**تصویر ۳**) نشان می‌دهد که در این دوره میزان فضاهای سبز و اراضی کشاورزی مطابق نقشه‌ها از ۱۸ هزار هکتار به ۲۸۵۷ هکتار تغییر یافته است (**سالنامه آماری شهر شیراز**، ۱۳۹۵). یکی از مهم‌ترین مداخلات که منجر به تغییر بستر طبیعی ورودی شیراز شد، از میان رفتن مسیل است که سیلاب دره ورودی را به رودخانه خشک می‌رسانده است. مردم قدیم شیراز به تنگ الله‌اکبر «سیل آباد» می‌گفتند، در سال ۱۳۶۵ در زمان «صمد رجا»، شهردار وقت شیراز، کانال بزرگی بر روی دره بنا شد و طی مدت ۱۰ سال زباله‌های ساختمانی شیراز به درون این دره ریخته شد و کم کم رودی که از میان تنگ عبور می‌کرد تا به رودخانه خشک برسد از میان برداشته شد. درنهایت دره موردنظر با تراشیدن کوه‌های اطراف عریض شد و راه ورودی شیراز به کنار دروازه قرآن منتقل شد. این امر به جهت تسهیل در عبور مرور به دلیل افزایش جمعیت و ورود خودروهای موتوری انجام شد و

دوران پهلوی دوم دانست. دورانی که شیراز همگام با سایر شهرهای ایران رشدی سریع را تجربه کرد. در بین سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۴۵ مساحت شهر به سه برابر مساحت اولیه رسید. دلیل این توسعه و گسترش شتابزده را می‌توان ایجاد مراکز اداری، نظامی و دانشگاهی و افزایش نرخ مهاجرپذیری و رشد طبیعی جمعیت دانست (خالقی مقدم، ۱۳۹۶). بر اساس سرشماری کشور در آبان ماه سال ۱۳۴۵ جمعیت شیراز بالغ بر ۲۷۰ هزار نفر بوده است. جمعیت شهر طی نیم قرن بعد ابتدا با رشدی کند (حدود ۲ درصد در سال بین سال‌های ۱۳۰۰ تا ۱۳۳۵) و سپس با رشد سریع‌تری (حدود ۷/۴ درصد در دهه ۱۳۳۵-۱۳۴۵) افزایش یافته است به‌نحوی که جمعیت شهر در مدت نیم قرن پنج برابر شده است (طرح جامع شیراز، ۱۳۵۱). کنار این رشد جمعیت با توجه به سیاست‌های ملی گرایانه اتخاذ شده در زمان پهلوی دوم، شیراز اهمیت خاصی پیدا کرد. زمینه‌سازی برای برگزاری جشن‌های ۲۵۰۰ ساله از سال ۱۳۳۷ شروع شد و در روز ۲۰ مهر ۱۳۵۰ برگزار شد (**پورآرین و دل آشوب**، ۱۳۹۴). این جشن‌ها با نگزیده پیونددادن سلسله پهلوی به شاهنشاهی ایران باستان و کسب اعتبار و هویت تاریخی در سطح بین‌المللی و تحت الشاعع قراردادن فرهنگ اسلامی مردم ایران آن زمان بود (**همان**). مهم‌ترین انگیزه برگزاری این جشن‌ها در شیراز، علاقه شاه به باستان‌گرایی و ادعایی و راثت حکومت ۲۵۰۰ سال قبل کوروش بود و فریدون هویدا در کتاب «**سقوط شاه**» می‌نویسد: گرچه شاه ممکن بود محاسن و ارزش‌های نژاد آریایی را باور داشته باشد اما مشخص است او می‌خواست از طریق پلزدن بین خود و پادشاهان باستانی ایران به سلطنتش جنبه پردازی دهد (**هویدا**، ۱۳۰۱). بنابراین در این زمان شیراز به عنوان پایتخت فرهنگی کشور انتخاب شد. خاندان پهلوی از آن به عنوان پایتخت زمستانی خود استفاده می‌کردند و برگزاری جشن‌های ۲۵۰۰ ساله اهمیت آن را چندین برابر کرد بود. تمام این اتفاق‌ها باعث افزایش چشمگیر تعداد مسافران ورودی به این شهر شد. طبق اسنادی از صنعت جهانگردی تعداد گردشگران از ۲۱۰ هزار نفر در سال ۱۳۴۶ به ۵۲۰ هزار نفر در سال ۱۳۵۱ رسید (**خانیکی، موسوی، مسجد جامعی و محمدی**، ۱۳۸۰). در این زمان شیراز همگام با سایر شهرهای ایران به دوران مدرنیزاسیون شهرهای ایران وارد شد و طرح جامع شیراز برای اولین بار در سال ۱۳۵۱ توسط دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران تهیه شد. پس از آن در سال ۱۳۲۷ یعنی دوازده سال بعد از تخریب دروازه با دینامیت، یکی از بازگانان شیراز به خواسته مردم و به همت حسین ایگار اعتماد التجار تا قرآن کنونی را ساخت و برای رفع نگرانی مردم شیراز قرآنی بر بالای آن قرارداد تا مردم باذوق و متدين شیراز را از نگرانی خارج کند (**مهروزی**، ۱۳۴۹). در این دوران دروازه قرآن بار دیگر با الهام از گذشته بازسازی شد اما دروازه جدید تفاوت‌هایی با دروازه کهن داشت، اندازه‌ای بزرگ‌تر، دهانه اصلی قوس‌دار، دو ورودی کوچک در دو طرف و اتاقی مستطیل‌شکل بر بالای آن

جدول ۴. مؤلفه‌های شکل‌دهنده به منظر ورودی شیراز در دوران پهلوی دوم، مأخذ: نگارندگان.

دوره	تصویر	مؤلفه های طبیعی شکل دهنده به منظر	مؤلفه های انسان ساز شکل دهنده به منظر	مؤلفه
پیلوی دورم		<ul style="list-style-type: none"> - کوه بابا کوهی و چهل مقام - مسیل تنگ الله اکبر - پوشش های گیاهی - به جامانده از منطقه شامل: آویشن، بادام کوهی، ارزن، بنه، 	<ul style="list-style-type: none"> - ساخت اتفاقی در کنار مقبره خواجهی کرمانی در دل کوه در سال ۱۳۳۷ به همت بنیاد باستان‌شناسی فارس - ایجاد بنایی برای اقامت و استراحت سفرها و مهمانان سران شاهی در سال ۱۳۴۵ - ایجاد جاده آسفالت برای عبور خودروها از زیر دروازه - تراش کوه و ایجاد جاده در دل کوه 	مؤلفه های با بار عینی
پیلوی دورم		مسیل تنگ الله اکبر	<ul style="list-style-type: none"> - ساخت مجدد بنای دروازه قرآن در سال ۱۳۲۸ - ایجاد دهانه وسیع تر نسبت به دروازه قبلی - استفاده از قوس تیزه دار برای دهانه - ایجاد دو دهانه کوچک برای عبور پیاده - حذف گیاهان موجود در مسیر جاده ای 	مؤلفه های با بار ذهنی

تصویر ۲. نمودار تغییرات پارش، جمعیت، ساخت و ساز، مسافران و روادی... از سال ۱۳۳۰ تا ۱۳۹۸. مأخذ: نگارندهان بر اساس سالنامه آماری شهر شیراز، ۱۳۹۸؛ طرح جامع شیراز، ۱۳۵۱؛ خانیکی و همکاران، ۱۳۸۰؛ سالنامه آماری شهر شیراز، ۱۳۹۵.

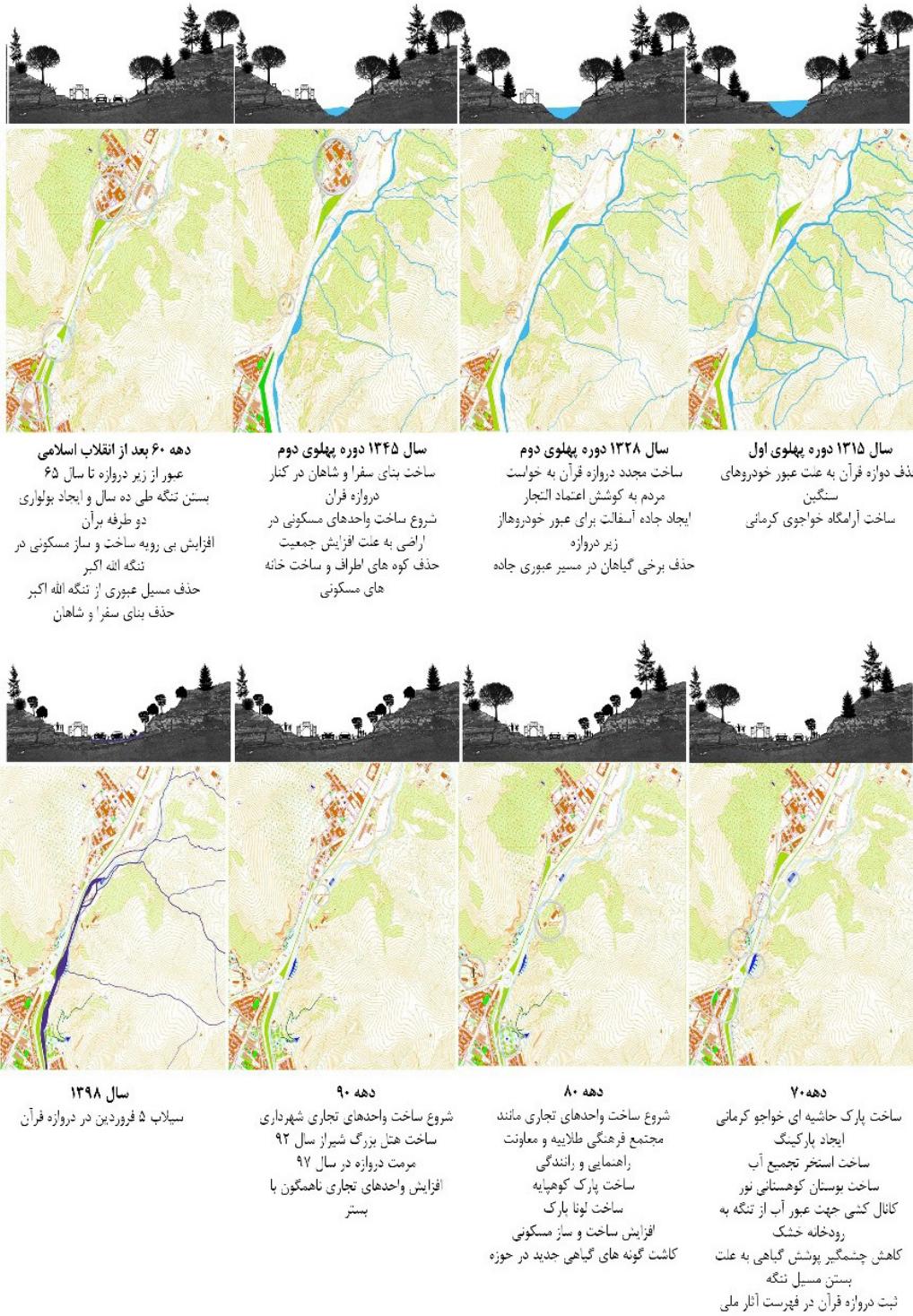
لحفاظ تاریخی این مؤلفه‌ها را در شش دوره تاریخی تقسیم کنیم (تصویر ۴): در همه دوره‌ها دو کوه چهل مقام و باباکوهی مؤلفه طبیعی منظرساز ورودی شیراز به صورت جزئی بوده است و در پنج دوره زمانی دروازه نمادی از ورود به شهر بوده است. بیشترین تغییرات و افزوده شدن مؤلفه‌های الحاقی خارج از هویت ورودی شهر و یا حذف و تغییر در بستر طبیعی پیوند خورده با ورودی این شهر در دوران پس از جمهوری اسلامی اتفاق افتاده است. مخصوصاً افزوده شدن مؤلفه‌هایی پرطمطرارق در حاشیه ورودی و عدم توجه به توسعه و بازسازی دروازه قرآن منطبق با نیازها و تغییرات رخداده عملان نقش هویتی آن را به عنوان دروازه مختلف ساخته است (جدول ۶). تراشیدن کوه و ساماندهی جداره کوه به صورت مداخلات حداکثری در بستر طبیعی، موجب تغییر در مؤلفه‌های طبیعی شکل دهنده لازم به ذکر است که با تغییر وضعیت شیراز تنگ الله‌اکبر و مسیل آن بیشتر از همه دستخوش تغییر شده‌اند و بسته شدن مسیر مسیل تنگ الله‌اکبر منجر به تشدد رواناب‌ها و سیلاب فرودین سال ۱۳۹۸ شده است (جدول ۶). ساخت مجدد دروازه پس از تخریب آن در دوره پهلوی اول

درنهایت طراحی ورودی شیراز در سال ۱۳۷۲ به مسابقه گذاشته شد (**تصویر ۳**). مهرداد ایروانیان، برنده مسابقه، با الهام از معماری دروازه قرآن و فلسفه ایرانی جداره کوه آرامگاه خواجه‌ی کرمانی و کنار دروازه قرآن را طراحی کرد (دانشمیر، ۱۳۷۸). در همین سال‌ها با ایجاد بولوار بزرگ دو طرفه میدان قرآن شیراز میزبان سازه‌ای به شکل طاووس شد که دمش را گلهای رنگارنگ تشکیل می‌دادند. این طاووس خیلی زود به نماد شهر شیراز تبدیل شد (**پایگاه خبری اول فارس**، ۱۳۹۷). در طی سال‌های اخیر به مرور زمان کاربری‌های تجاری و خدماتی به این حوزه اضافه شد. همچنین مداخلات در بالادست حوزه‌ها مانند پهراهبرداری بیشتر از ظرفیت جنگل‌ها و مراتع، تخریب و تغییر کاربری آن‌ها و ایجاد سطوح نفوذناپذیر مانند ساختمان‌ها، جاده‌ها و خیابان‌ها از عوامل تشدید و اثبات‌ها درنهایت سیلان سا (۱۳۹۸) شرایط شد (جدوا، ۵).

بحث

در خوانش منظر ورودی شهر شیراز و مؤلفه‌هایی که ورود به شیراز را به صورت عینی و ذهنی شکل می‌دهد، می‌توانیم به

در جستجوی ورودی شیراز

تصویر ۳. نقشه ورودی شیراز از دوره پهلوی تا امروز- میزان تغییرات و مداخلات در بستر طبیعی در دوران بعد از انقلاب اسلامی مشخص است. مأخذ: نگارندگان.

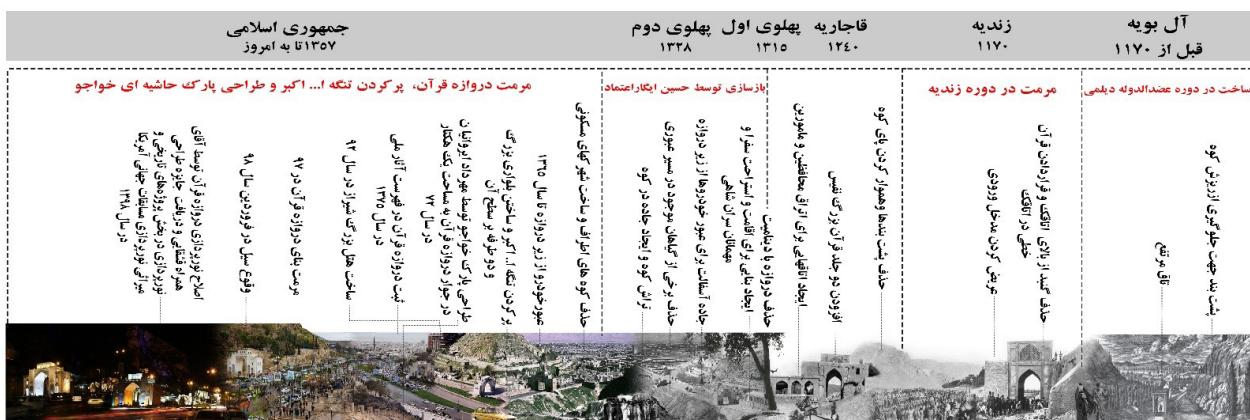
نتیجه‌گیری

مطالعات این نوشتار نشان داد که گروهی از مؤلفه‌های شکل‌دهنده به منظور ورودی شهر شیراز ویژگی مانایی در منظر پیدا کرده و به نوعی با ماهیت ورودی شیراز پیوند خورده‌اند. دروازه قرآن، کوه و دره سه مؤلفه‌ای هستند که اگرچه در طول تاریخ تغییرات و انطباقاتی با تغییرات شهر و نیازهای

به خواست مردم مهم‌ترین نشانه از جایگاه منظرین این مؤلفه در شهر شیراز دارد که تنها به فیزیک دروازه وابسته نیست بلکه جایگاه ذهنی آن در میان مردم را نشان می‌دهد (تصویر۴). در کنار این انطباق تغییرات منظر سایت با تغییرات جمعیت و ... نشان می‌دهد که گسترش و رشد جمعیت، تقاضا برای زمین، منابع آب و خشکسالی، آلودگی هوا و ... را به دنبال دارد.

نشان می‌دهد در مداخلات بعد از انقلاب اسلامی عدم تلاش در حفظ جایگاه ذهنی و ادراکی آن در ورود و یا خروج از شهر (گذر از زیر قرآن)، عدم توجه به دروازه قرآن به عنوان مؤلفه‌ای پویا و بخورد موزه‌ای با آن به عنوان بنای تاریخی زمینه حذف دروازه قرآن به عنوان دروازه ورود به شهر را مهیا ساخته است. در این دوران در کنار کمرنگ‌شدن حضور عینی و ذهنی دروازه قرآن در ورودی شهر، دخل و تصرف در منظر طبیعی (کوه و دره‌مسیل)، شاهد بادن به پروره‌های موزایی و افزودن مؤلفه‌های جدید در منظر ورودی شیراز بوده‌ایم. درواقع افزوده‌شدن این مؤلفه‌های جدید بدون توجه به منظر تاریخی ورودی شیراز و مؤلفه‌های ماهوی تعریف‌کننده این منظر زمینه اغتشاش و عدم خوانایی منظر ورودی شیراز هم به لحاظ ذهنی و ادراکی و هم به لحاظ عینی (در دو بخش بستر طبیعی و ادراک بصری) فراهم کرده است.

روز داشته‌اند اما به لحاظ ماهیتی نقشی کلیدی در تعریف ورودی شیراز داشته‌اند. در دوره‌های مختلف مؤلفه‌های هویتی یا زیباشناسانه متنوعی به محدوده ورودی شهر شیراز افزوده شده است. گروهی چون چاه مرتضی علی یا مقبره خواجهی کرمانی با حضوری چند صدالله جزء منظر محدوده به شمار می‌روند اما مشخصاً با هویت ورود به شهر شیراز ارتباط برقرار نمی‌کنند. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که مؤلفه‌های شکل‌دهنده به منظر ورودی شهر شیراز در وجوده مختلف ذهنی و عینی درجات مانایی مختلفی داشته‌اند. دروازه قرآن را می‌توان مهم‌ترین عنصر انسان‌ساخت در منظر ورودی این شهر دانست که در تمام دوران (از دیلمی تا امروز) ماندگار بوده است. نکته مهم ماندگار بودن ماهیت دروازه قرآن و نه فرم عینی و کالبد فیزیکی آن است که در دوره‌های مختلف بنا به اقتضاعات دوران بازطراحی و بازسازی شده است. نتایج پژوهش همچنین

تصویر ۴. تغییرات در مؤلفه‌های شکل‌دهنده به منظر ورودی شهر شیراز در تنگ الله‌اکبر (تايم لайн). مأخذ: نگارندگان.

جدول ۵. مؤلفه‌های شکل‌دهنده به منظر ورودی شهر شیراز در دوران انقلاب اسلامی (امروزه). مأخذ: نگارندگان براساس سالنامه آماری شهر شیراز، ۱۳۹۵؛ پایگاه خبری اول فارس، ۱۳۹۷؛ دانشمنیر، ۱۳۸۷.

دوره	تصویر	مؤلفه‌های طبیعی شکل‌دهنده به منظر	مؤلفه‌های انسان‌ساز شکل‌دهنده به منظر	تغییرات نسبت به دوره قبل
-		- پر کردن دهانه تنگ الله‌اکبر به طی ۱۰ سال	- تبدیل مسیل تنگ الله‌اکبر به در برابر خودرو	- حذف بنای اقامت سفر و
-		- کاشت درختان و درختچه‌ها در بلوار اصلی بدون توجه به گیاهان	- تراش کوه و ایجاد پله برای عبور پیاده و ایجاد مکانی جهت گذراندن اوقات فراغت در شیراز	- مهمانان سران شاهی
-		- پوشش‌های گیاهی به جاماندۀ منطقه: بادام‌کوهی، بهنه	- دستانداری به مؤلفه‌های طبیعی - طراحی پارک حاشیه‌ای خواجهی کرمانی توسط مهرداد ابروائیان	- مرمت دروازه قرآن و استفاده از سه دهانه دروازه قرآن برای عبور پیاده
-		- اضافه کردن درخت سرو و کاج به پوشش گیاهی منطقه	- ساخت پارک کوهپایه - ساخت بوستان کوهستانی نور، هتل شیراز، هتل لوتوس و بسیاری از کاربری‌های تجاری دیگر	- تلاش در افزودن مؤلفه‌های هویتی نوین به ورودی شهر
-		-	- میدان طاووس	-

در جستجوی ورودی شیراز

جدول ۶. مؤلفه‌های شکل‌دهنده به منظر ورودی شیراز و رویکرد آن. مأخذ: نگارندگان.

دوره تاریخی	آثار اضافه یا حذف شده در تنگ در هر دوره	رویکرد
عضدالدوله دیلمی	- گهواره دید - چاه مرتاض علی	توجه و احترام به طبیعت و تلاش در جهت کمترین تصرف و دخالت در طبیعت
زندیه	آرامگاه هفت تنان آرامگاه شاه شجاع	هویت‌بخشی به منطقه رهاسده و بلا تکلیف که جزوی از جغرافیای طبیعی منطقه و شهر است.
قاجاری	نصب نقش بر جسته رستم در تنگ الله اکبر	پیش‌بینی راهکارهایی جهت ایجاد تقویت کار کرد در منطقه موردمطالعه
پهلوی اول	- ساخت مقبره خواجهی کرمانی - بازسازی آرامگاه شاه شجاع - شروع ساخت شهرک‌های مسکونی	- توجه به زندگی ماشینی - عدم توجه به تاریخ و خاطرات مردم
پهلوی دوم	- ایجاد بنایی برای اقامت و استراحت سفرا و مهمانان سران شاهی - ساخت اتاقی در کنار مقبره خواجهی کرمانی در کوه	- بازگرداندن عملکرد صحیح گذشته و ایجاد کار کرد جدید با توجه به نیازهای منطقه نمایش قدرت حکومت
جمهوری اسلامی	- حذف بنای اقامت سفرا و مهمانان سران شاهی - طراحی پارک حاشیه‌ای خواجهی کرمانی توسط مهرداد ایروانیان - ثبت نقش بر جسته رستم در تاریخ ۱۴۰۷ اسفند ۱۳۸۴ توسط سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در فهرست میراث ملی - ثبت دروازه قران در تاریخ ۹/۱۹ ۱۳۷۵ با شماره ۱۸۰۰ در فهرست آثار ملی - ساخت پارک کوهپایه، بستان کوهستانی نور، هتل شیراز و ... - حفاظت موزه‌ای از دروازه قران و اختصاص آن به گردش پیاده و به حاشیه رانده شدن آن از مسیر ورودی شهر	- توجه به نیاز مردم و عدم توجه به طبیعت وجود زندگی ماشینی - ایجاد ارتباط دوسویه لبه‌های شهری با کوه‌های اطراف (تفویت ارتباط شهر و طبیعت) - افزودن مؤلفه‌های عینی با طراحی ویژه و پرطمطران - تلاش در افزودن مؤلفه‌های هویتی نوین به ورودی شهر همگام با تغییرات اجتماعی، فرهنگی و سیاسی

گسترده «سعادت‌شهر»، «خرم‌بید»، «سوریان» و سپس «مرودشت»، «زرقان» و مسیر پر پیچ و خم «باج گاه»، به امید رسیدن به شیراز می‌پیموده‌اند، هنگامی که آخرین پیچ کوه را پشت سر گذاشته، به ناگاه از بلندی‌جاده، چشم‌شان به شهر زیبای شیراز و باغ‌های سرسیز و گنبدی‌های هزار تنگ آن می‌افتداد، شگفت‌زده شده، لب به ستایش گشوده و ناخوداگاه الله اکبر می‌گفتهدان (وجه تسمیه نام‌گذاری تنگ). ۲. این بنا جایگاه سربازان و دیده‌بانان بوده است و در سال ۱۳۵۲ به نام گهواره دید در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسید (پهروزی، ۱۳۴۹).

corra .۳

* این مقاله برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد معماری منظر «سیما خلیلیان» با عنوان «بازطراحی منظر مسیل ورودی شهر شیراز با رویکرد تاب آوری محیطی» است که به راهنمایی دکتر «مهدی زندیه» و دکتر «آیدا ال هاشمی» در دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) در سال ۱۳۹۹ به انجام رسیده است. ۱. در گذشته، مسافرانی که راه دراز اصفهان به شیراز را در چندین شبانه‌روز به وسیله چارپایان، با گذر از بیابان‌های «یزدخواست»، دشت‌ها و کوه‌های «آباده» تا صحراء‌ای

پی نوشت‌ها

- پورآرین، فؤاد و دل آشوب، هادی. (۱۳۹۴). انگیزه‌ها و اهداف برگزاری جشن‌های دو هزار و پانصد ساله شاهنشاهی. *ژرفایزوه*، ۴(۲)، ۲۷-۷.
- جباری، علیرضا. (۱۳۷۹). شیراز شکوه ماندگار پارس. داراب: زبانکده کلام.
- جوانمردی محمدحسین؛ سجادی، خاطره؛ شبانی، غزاله و دعایی، مرجان. (۱۳۹۹). ارزیابی تأثیرات مؤلفه‌های فضای بر سازماندهی رفتار محیطی شهر و نومنه نام‌گذاری تنگ در فضاهای ورودی شهرها (نمونه موردی: دروازه قرآن شیراز). *منظیر*، ۵۲(۱۲)، ۵۷-۴۶.
- جوهري، فرخنده؛ پور جعفر، محمدرضا؛ مثنوي، محمدرضا و رنجبر، احسان. (۱۳۹۱). ارزیابی فضاهای واسط در ورودی شهرها، براساس معیارهای کیفیت. *معماری و شهرسازی آرمان شهر*، ۵(۹)، ۱۹۹-۱۸۷.
- خالقی مقدم، محمد. (۱۳۹۶). شیراز و تحولات شهرسازی آن در دوره پهلوی، جامعه‌شناسی تاریخی مردم ایران. *تاریخ مراجعه* ۱۳۹۸/۰۸/۲۲، قابل دسترس در: <http://drmkhm.blogfa.com/post/564>.
- خانیکی، هادی؛ موسوی، سیدحسن؛ مسجدجامعی، احمد و محمدی، ابره. (۱۳۸۰). استنادی از صنعت جهانگردی در ایران (۱۳۰۱-۱۳۵۷ هش). تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان چاپ و انتشارات.
- خرمایی، محمد کریم. (۱۳۴۴). شهر شیراز یا خال رخ هفت کشور. شیراز:

- ارجمند، امیر و جلیلی‌پور، حمیدرضا. (۱۳۹۶). ورودی شهرها. *کنفرانس پژوهش‌های معماری و شهرسازی اسلامی و تاریخی ایران*. دبیرخانه دائمی کنفرانس، شیراز.
- افسری، کرامت‌الله. (۱۳۵۳). *تاریخ بافت قدیمی شیراز*. تهران: سلسله انتشارات انجمن آثار ملی.
- باقری، یوسف و منصوری، سید امیر. (۱۳۹۷). ورودی شهر، به مثابه عنصری جهت ایجاد هویت مستقل. *باغ نظر*، ۱۵(۶)، ۱۴-۵.
- بحرینی، سیدحسین و علی طالب بابلی، ناهید. (۱۳۸۲). *تدوین اصول و ضوابط طراحی محیطی ورودی شهر*. محیط‌شناسی، ۳۰(۲۹)، ۱۳-۱۲.
- براتی، ناصر و نجفی تروجنی، سیده نسیم. (۱۳۹۵). ارزیابی نماد ورودی شهرها بر مبنای مؤلفه‌های کالبدی طراحی (نمونه مورد بررسی: نماد ورودی شرقی شهر قزوین). *مطالعات شهری*، ۱۹(۵)، ۹۱-۸۱.
- بهروزی، علی نقی. (۱۳۴۹). *بناهای تاریخی و آثار هنری جلگه شیراز*. شیراز: اداره کل فرهنگ و هنر استان فارس.
- پایگاه خبری اول فارس. (۱۳۹۷). طاوس نوستالژی شیراز از دروازه قرآن رفت. *تاریخ مراجعه* ۱۳۹۸/۰۸/۲۲، قابل دسترس در: <https://www.avalfars.ir/?p=5204>.

- کرمونا، متیو و تیزدل، استیو. (۱۳۹۰). خوانش مفاهیم طراحی شهری (ترجمه کامران ذکاوت و فرناز فرشاد). تهران: آذرخش.
- ماهان، امین و منصوری، سیدامیر. (۱۳۹۶). مفهوم منظر با تأکید بر نظر صاحب‌نظران رشته‌های مختلف. *باغ نظر*, ۴۷(۱۴)، ۲۸-۱۷.
- معینی، جمشید؛ عباسی، محمدرسول و آقایی، محمدرضا (۱۳۹۰). راهنمای گردشگری استان فارس. شیراز: مؤسسه چاپ و نشر نظر.
- نصر، طاهره. (۱۳۸۳). معماری و شهرسازی شیراز در دوره پهلوی (۱۳۵۷-۱۳۰۰). تهران: روزنامه کار.
- هوبدا، فریدون. (۱۳۰۱). *سقوط شاه* (ترجمه ح.ا.مهران). تهران: اطلاعات.
- Adnan, M. A. (2007). *Development of entrance ramp merging density model based on an urban expressway traffic condition* (Unpublished Ph.D. Thesis). School of Civil Engineering, Universiti Sains Malaysia, Malaysia.
- Flinchbaugh, S. G. (1996). Economic Aspects of the Viceregal Entrance in Mexico City. *The Americas*, 52(3), 345-365.
- de las Rivas Sanz, M.S. & Sardá, J.M. (2014). Landscape City: Nature and Urban Regeneration in American Cities. *Bitacora Arquitectura*, (28), 67-79.
- Miron, L.I.G. & Formoso, C.T. (2010). Value Generation in Social Housing Projects: A Case Study on the City Entrance Integrated Program in Porto Alegre, Brazil. *18th Ann. Conf. of the Int'l. Group for Lean Construction*, 181-190.
- Tyrvainen, L. & Miettinen, A. (2000). Property prices and urban forestamenities. *Journal of Environmental Economics and Management*, 39(2), 205-223.
- Uzun, B. & Simsek, N.C. (2015). Upgrading of illegal settlements in Turkey; the case of North Ankara entrance urban regeneration project. *Habitat International*, 49, 157-164.
- Vandorpe, K. (1995). City of many a gate, harbour for many a rebel: historical and topographical outline of Greco-Roman Thebes. In S. P. Vleeming (ed.), *Hundred-gated Thebes: Acts of a Colloquium on Thebes and the Theban Area in the Greco-Roman period*. Papyrologica Lugduno-Batava 27. Leiden (p.p 203-39).
- Yadin, Y. (1958). Solomon's City Wall and Gate at Gezer. *Israel Exploration Journal*, 8(2), 80-86.

- چاپخانه موسوی.
- خطیبی، سیدمحمد رضا و تربت اصفهانی، سپیده. (۱۳۹۳). بررسی نقش مدیریت شهری در خوانش نشانه‌های ورودی شهر. *همایش ملی نظریه‌های نوین در معماری و شهرسازی*, دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، قزوین.
- داشنپور، عبدالهادی و ماستیانی، مهدی. (۱۳۹۳). *تدوین راهبردهای طراحی مبادی ورودی شهرها با رویکرد کیفیات ادراکی-بصری* (نمونه مورد مطالعه: ورودی جنوب شرقی کلان شهر تهران). *معماری و شهرسازی ایران*, ۱۵(۱)، ۲۲-۵.
- داشنمیر، رضا. (۱۳۷۸). *مهرداد ایرانیان بدیهه‌سرایی معماري*. معمار, ۷, ۱۰-۲۱.
- زارع، فریده؛ جعفری، فرزاد و کاراندیش، محمدعلی. (۱۳۸۹). *فارس کهن سرزمین جاویدان*. شیراز: نشر رخشید.
- سالنامه آماری شهر شیراز. (۱۳۸۹). *تاریخ مراجعه ۱۳۹۸/۰۸/۲۲* قابل دسترس در: <https://portal.shiraz.ir/Modules>ShowFramework.aspx?FrameworkPageType=SEC&RelFacilityId=1115&TabID=247>
- سالنامه آماری شهر شیراز. (۱۳۹۵). *تاریخ مراجعه ۱۳۹۸/۰۸/۲۲* قابل دسترس در: <https://portal.shiraz.ir/Modules>ShowFramework.aspx?FrameworkPageType=SEC&RelFacilityId=1115&TabID=247>
- سعیدی، مهدی؛ حبیبی، کیومرث و شیعه، اسماعیل (۱۳۹۶). سنجش و ارتقای کیفیت نمایانگرهای کارکردی و اجتماعی دروازه‌های ورودی و خروجی شهر در راستای توسعه گردشگری (مطالعه موردی: شهر بانه). *گردشگری شهری*, ۴(۳)، ۱۸-۱.
- صداقت کیش، جمشید. (۱۳۸۳). *کهنترین تصاویر فارس* (تا قبل از پیدایش دوربین عکاسی). شیراز: انتشارات تخت جمشید.
- طرح جامع شیراز. (۱۳۵۱). *تلخیص عبدالحمید اشراق*, مصوب ۱۳۵۱/۴/۲۵ تهران: مهندسان مشاور دانشگاه تهران، دانشکده هنرهای زیبا - مؤسسه مطالعه و تحقیقات.
- عبدالله دخت، مهدیه. (۱۳۹۵). *ورودی شهرها و طراحی آنها بر مبنای سکانی‌بندی* (نمونه موردی شهر کرمان). اولین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست، گروه مهندسین پایا شهر، بجنورد.
- فیضی، محسن و اسدپور، علی. (۱۳۹۲). *تحلیل منظر کلان تاریخی شیراز بر اساس ترسیم‌های جهانگردان خارجی*. *باغ نظر*, ۲۴(۱۰)، ۱۲-۳.
- قوام‌پور، انسیه. (۱۳۸۹). *بررسی جنبه‌های ادراکی و عملکردی ورودی شهر تهران* (از بزرگراه شمال). *منظر*, ۹(۲)، ۹-۶.

COPYRIGHTS

Copyright for this article is retained by the authors with publication rights granted to Manzar journal. This is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

نحوه ارجاع به این مقاله
خلیلیان، سیما؛ زندیه، مهدی و آل‌هاشمی، آیدا. (۱۴۰۰). در جست‌وجوی ورودی شیراز (بررسی تغییرات منظر ورودی شهر شیراز - دروازه قرآن- از پیش از قاجار تا امروز). *منظر*, ۱۳(۵۷)، ۷۸-۸۹.

